

آينة معرفت

(فصلنامهٔ علمی - پژوهشی فلسفه و کلام اسلامی) سال شانزدهم، شمارهٔ ۴۶/ بهار ۱۳۹۵

> صاحب امتیاز: دانشگاه شهید بهشتی دانشکدهٔ الهیات و ادیان

مدیر مسئول: دکتر محمدمهدی باباپور

سر دبیر: *د کتر محمدعلی شیخ*

مدیر داخلی: *دکتر زکریا بهارنژاد*

اعضای هیئت تحریریه به ترتیب الفبا:

د کتر محمد ابراهیمی ورکیانی (استادیار دانشگاه شهید بهشتی)، د کتر سیدعلی اکبر افجهای (استاد دانشگاه علامه طباطبایی)، د کتر رضا اکبریان (استاد دانشگاه تربیت مدرس)، د کتر محسن جوادی (دانشیار دانشگاه قم)، آیتالله د کتر سیدحسن سعادت مصطفوی (دانشیار دانشگاه امام صادق)، د کتر حسن سعیدی (دانشیار دانشگاه شهید بهشتی)، د کتر محمدعلی شیخ (استاد دانشگاه شهید بهشتی)، د کتر منوچهر صانعی (استاد دانشگاه شهید بهشتی)، د کتر منوچهر صانعی (استاد دانشگاه شهید بهشتی)،

همكاران علمي اين شماره به ترتيب الفبا:

دکتر محمد ابراهیمی ورکیانی، دکتر سیدعلی اکبر افجهای، دکتر محمدمهادی باباپور، دکتر محمدمهادی باباپور، دکتر زکریا بهارنژاد، دکتر حسن سعیدی، دکتر سیدمحمداسماعیل سیدهاشمی، دکتر میثم سفیدخوش، دکتر خلامحسین عمادزاده، دکتر احمد مسگری، دکتر حسین مقیسه، دکتر حسین واله

مترجم چکیدهها: دکتر محمدرضا عنانی سراب

> ویراستار: *فروغ کاظمی*

> صفحه آرا: مریم میرزایی

نشانی: تهران، اوین، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکدهٔ الهیات و ادیان، دفتر مجله کدیستی: ۱۹۸۳۹۶۹۴۱

www.sbu.ac.ir/maaref/ayenehmarefat E-Mail:ayenehmarefat@sbu.ac.ir

تلفکس: ۲۲۴۳۱۷۸۵ تلفن: ۲۹۹۰۵۶۹۴ چاپ و صحافی: چاپخانهٔ دانشگاه شهید بهشتی

در تاریخ ۱/۱۰/۲۵ طی نامه۲۰۵۱۳۹/۳/۱۸ رتبهٔ علمی پژوهشی فصلنامهٔ آینهٔ معرفت توسط کمیسیون نشریات وزارت علوم و تحقیقات و فناوری تمدید اعتبار شده است.

فصلنامهٔ آینهٔ معرفت در سایت زیر به طور تمام متن قابل بازیابی است:

www.ISC.gov.ir www.SCJ.sbu.ac.ir پایگاه استنادی علوم جهان اسلام پایگاه نشر دانش(پند)

سال نشر: ۱۳۹۵

توجه: مسئولیت مطالب و نظریات مطرح شده در مقاله های این فصلنامه برعهده نویسندگان آن است و چاپ آنها به معنای تأیید آنها نیست.

راهنماي نگارش مقالات

- از نویسندگان محترم تقاضا می شود از ارسال مقالاتی که مطابق شیودنامه نیست، خودداری فرمایند؛ صرفاً مقالاتی مورد ارزیابی قرار می گیرند که مطابق شیودنامه نگاشته شده باشند.
- ۱. مشخصات نویسنده: نام و نامخانوادگی، مرتبهٔ علمی و سازمان متبوع صاحب اثر (مؤلف / مترجم)،
 نشانی دقیق یستی و الکترونیکی و تلفن تماس در پایان مقاله آورده شود.
 - ۲. تصمیم گیری در مورد چاپ مقاله ها توسط هیئت تحریریه و دو داور متخصص صورت می پذیرد.
 - ۳. مقاله در نشریهٔ دیگر چاپ نشده یا همزمان برای سایر مجلات ارسال نشده باشد.
- ۴. مقالات دانشجویان در مقطع تحصیلات تکمیلی در صورتی برای داوری ارسال خواهد شد که نام استاد راهنما نیز ذکر شده باشد.
- ۵. موضوع مقالات: مقاله های ارسالی مرتبط با زمینه های تخصصی فلسفه و کلام اسلامی به یکی از سه زبان فارسی، انگلیسی و عربی پذیرفته می شود.
- ۲. اجزای مقاله: عنوان مقاله، چکیدهٔ فارسی و انگلیسی، کلید واژهها، مقدمه، متن، نتیجه، ارجاعات توضیحی، منابع؛ مقاله در کادر مشخص شده مجله (راست ، چپ و پایین ۴/۵ سانتیمتر و بالا ۶ سانتیمتر) و قلم زر ۱۳، حداکثر ۲۵ صفحه تنظیم شود.
- دریافت مقاله فقط از طریق سامانه پند، سامانه مدیریت نشر به آدرس www.scj.sbu.ac.ir امکان پذیر است.
 - ۸ معادل اصطلاحات و أعلام بلافاصله پس از اصطلاح یا نام در داخل پرانتز آورده شود.
 - ۹ أعلام ناآشنا اعراب گذاري شود.
- ۱۰ منبع تبدیل سال ها از هجری به میلادی یا بالعکس: وستنفلد، فردینانید و ادوارد ماهلر، تقویم تطبیقی هنزار و پانصه سالهٔ هجری قصری و میلادی، مقدمه و تجدیدنظر از حکیمالیدین قریشی، تهران، فرهنگسرای نیاوران، ۱۳۶۰.
- ۱۱ در پایان مقاله، نخست ارجاعات توضیحی آورده می شود که صرفاً شامل توضیحات ضروری است نه ارجاع به منابع.
- ۱۲ شیوهٔ ارجاع به منابع: به جای ذکر منابع در زیرنویس یا پایان مقاله، در پایان هر نقل قول مستقیم یا غیر مستقیم مراجع مربوط، به این شکل داخل پرانتز قرار داده شود: (نام خانوادگی مؤلف، صفحه). چنانچه بیش از یک اثر از مؤلف ذکر شود، منبع به این شکل ارائه گردد: (نام خانوادگی مؤلف، عنوان مقاله یا کتاب، صفحه).

۱۳ فهرست الفبایی منابع (فارسی و غیرفارسی جدا):

- کتاب:

نامخانوادگی، نام (نویسنده)، عنوان کتاب، شمارهٔ جلد، نام مترجم یا مصحح و غیره، محل نشر، نام ناشر، سال نشر.

- مقاله:

الف) چاپشده در مجموعه یا دایرةالمعارف:

نامخانوادگی، نام (نویسنده)، «عنوان مقاله»، نام مترجم، عنوان مجموعه یا دایر قالمعارف، اهتمام کننده، محل نشر، نام ناشر، سال نشر، صفحهها.

ب) چاپشده در مجلات:

نام خانواد گی، نام (نویسنده)، «عنوان مقاله»، نام مترجم، نام مجله، دوره یا جلد، شماره (فصل / ماه و سال)، صفحهها.

ج) چاپشده در روزنامه:

نامخانوادگی، نام (نویسنده)، «عنوان مقاله»، نام مترجم، نام روزنامه، شماره (روز و ماه و سال)، صفحه.

- سند:

نام سازمانی که سند در آنجا نگهداری می شود، شمارهٔ پرونده، شمارهٔ سند.

لطفاً میزان تحصیلات، رتبه و پایهٔ علمی، محل کار دانشگاهی، شمارهٔ تلفن منزل و محل کار، تلفن همراه، نشانی، شمارهٔ کد یا صندوق پستی و پست الکترونیک خود را در برگهای مجزا همراه مقاله ارسال نمایید.

فهرست مطالب

بدگاه ابن سینا و سهروردی در باب تمایز وجود و ماهیت، حمید حسنی- رضا اکبریان ۷	نبیین <i>ی از دی</i> ا
عقل در شناخت خداوند در اندیشهٔ سنایی، حسن سعیدی- سمانه فیضی	بررسی نقش
قبی تعریف فارابی از زیبایی با تعاریف مشهور و برجستهٔ متقدم و متأخر،	بررسی تطب
شه نثراه	حسين ها
کی فلسفه: مقایسهٔ افلاطون و سهروردی، منصوره رحمانی- احد فرامرز قراملکی	هویت سلو
کلامی امامیهٔ نخستین (رو یکر دی متمایز به عقل و وحی، فطرت،	منابع معرفت
حسی و شهود)، حسین نعیم آ بادی– محمد تقی سبحانی	ادراك
دیدارشناسی اگزیستانسیالیستی مرلوپونتی ، محمد شکری	مکان در پا
کانتی و علم به و جو د، اسماعیل سعادتی خمسه	خودادراكي
Delineation of Avicenna's and Suhravardi's Views on the Distinction between Existence and Quiddity, Hamid Hassani- Reza Akbarian	16
Knowledge of God and Role of Reason in Sanai's System of Thought, Hassan Saeedi- Samaneh Feizi	17
A Comparative Study of Farabi's Definition of Beauty with Prominent Ancient and Modern Definitions, Hossein Hashemnezhad	18
Philosophy as a Journey: Plato Compared with Sohravardi, Mansoreh Rahmar Ahad Framarz Gharamaleki	ni- 19
Early Imamyyah Theological Knowledge Resources: A Distinctive Approach to Reason and Revelation, Nature, Perception and Intuition, Hossein Naeemaba Mohammad Taghi Sobhani	
Space in Merleau-Ponty's Existentialist Phenomenology , Mohammad Shokry	21
Kantian Apperception and Knowledge of Existence, Ismail Saadati Khamseh	22

فصلنامهٔ فلسفه و کلام اسلامی آینهٔ معرفت دانشگاه شهید بهشتی، بهار ۹۵ Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University

کد مقاله :۵۹۵۸

تبیینی از دیدگاه ابنسینا و سهروردی درباب تمایز وجود و ماهیت

حمید حسنی * رضا اکبریان**

چکیده

ابن سینا، نظام فلسفی خویش را بر اصل تمایز وجود و ماهیت مبتنی ساخته است، اما برخی دیگر از فلاسفه و متفکران در جهان اسلام شدیداً از این سخن ابن سینا انتقاد کر دهاند. از گذشته عقیده بسیاری از صاحب نظران بر این بوده و هنوز هم عقیدهٔ بسیاری بر این است که گروهی از این منتقدان، از جمله سهروردی و ابن رشد، در فهم منظور ابن سینا از این تمایز دچار اشتباه شدهاند. اما آیا واقعاً این گونه است؟ پاسخ مقاله در قبال مسئلهٔ بدفهمی این است که این رشد به این اشتباه دچار گشته، ولی سهروردی خير. زيرا ابن رشد گمان مي كند ابن سينا در شرح فلسفهٔ ارسطو دچار خطا شده است. در حالي كه موضع شيخ اشراق چنين نيست. تحليل «اعتبارات عقلية» سهروردي نشان مي دهد كه وي با فهم تمايز ميان ارسطو و ابن سینا در مبنا و ریشه و بر اساس مبنایی جدید از علیت و ایجاد، یعنی نظریهٔ انوار الهیه و اضافهٔ اشراقیه، به عنوان بیانی فلسفی از قاعدهٔ «ایجاد الشیء لا من شیء»، به انتقاد از این سینا می پر دازد. این سینا، خود در مواضعی اشاره می کند که تمایز مورد نظر او تمایزی خارجی نست. آنچه مورد نظر ابن سیناست، تمایز متافیزیکی است نه خارجی؛ خود سهروردی نیز بر این دیدگاه شیخ کاملاً واقف بوده است. در واقع، شیخ اشراق اشکالات خویش را بر تمایز متافیزیکی وجود و ماهیت وارد ساخته، نه تمایز خارجی؛ هر چند، چارچوب اشکال وی بسیار شبیه به اشکالی است که ابن سینا خود بر تمایز خارجی وجود و ماهیت وارد می سازد و به همین دلیل است که گمان بدفهمی در بارهٔ سهروردی رفته است. کلیدواژهها: سهروردی، ابن سینا، وجود و ماهیت، تمایز متافیزیکی، اعتبارات عقلیه، علست ايجادي، انوار الهيه.

hasaniph@gmail.com dr.reza.akbarian@gmail.com

[ٔ] دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه تربیت مدرس

^{**} عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University ۱۰۲۹۳: کد مقاله

بررسي نقش عقل در شناخت خداوند در انديشة سنايي

حسن سعیدی * سمانه فیضی**

چکیده

نسبت ما با حضرت حق و حقیقت متعالی عالم چیست؟ آیا می توان او را شناخت؟ یا به دلیل اینکه هر گز «بحر در قطره» و « مهر در ذره » جای نمی گیرد او « برون از وهم و قال و قیل » آدمی است؟ این مسئله از دغدغههای دیرینه الهیات یژوهان است و پیوسته ذهن محققان این عرصه را به خود معطوف داشته در این راستاست که گونهها و رویکردها به الهات شکل می گیرد از این رو برخی مدعی اند که امکان معرفت به خداوند وجود ندارد، زيرا لازمهٔ معرفت به چيزي احاطه بر آن چيز است و از آنجا كه ابزار معرفتی انسان عقل اوست و به دلیل آنکه عقل محدودیت دارد و توان احاطه به خدای نامحدود ندارد. بنا بر این شناخت حق ناممکن است. در این راستا دانشوران با نگرشهای مختلف کلامی، فلسفی و عرفانی، با تفاوتهایی به این مسئله پرداختهاند، اما در نگرش عرفانی رویکرد سلبی متمایزتر است. حکیم سنایی یکی از چهرههای شاخص عرفانی است که بسیاری از عرفای نامی پس از او خود را در اندیشه های عرفانی وامدار وی می دانند. به گونهای با این زاویهٔ نگرش به شناخت خداوند نگریسته است. وی در تبیین هستی شناختی عقل را مخلوق نخستین می شمارد و در ساحتهای وجودی به عقل فعال توجه کامل دارد همچنین به مکانت عقل در دو حوزهٔ عمل و نظر توجه دارد از این رو آن را می ستاید او بحث شناخت خداوند را به دو حوزهٔ ذات و صفات تفکیک می کند و معتقد است شناخت اکتناهی و ذاتی حق ناممکن است از این رو وی در این بخش نگاهی سلبی دارد و بهرغم این نگرش اما در دام تعطیل و لا ادریگری نیفتاده است همچنین با پذیرش دو ساحت معرفتی عقل و ذوق در ترازوی سنجش معرفتی خود ساحت عشق را برتر از عقل می داند هدف نوشتار حاضر که با روش توصیفی تحلیلی و با اتکا بر منابع کتابخانهای به بررسی مسئله می پردازد، آن است که با تکیه بر آثار سنایی به توان عقل در حوزهٔ معرفت خدا بیر دازد.

كليدواژهها: الهات سلمي، سنايي، ذات حق، عقل، عشق.

^{*} عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

^{**} دانش آموخته عرفان و ادیان دانشگاه شهید بهشتی

Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University ۹٦٩٢: کد مقاله

بررسی تطبیقی تعریف فارابی از زیبایی با تعاریف مشهور و برجستهٔ متقدم ومتأخر حسین هاشم نواد ۰

چکیده

زیبایی یکی از کشش های روح بشـر است. زُکـن اصلی و مقـوم هنـر هـم زیبایی است، هنـر حضـور حداکثری در زندگی بشر امروز دارد.آثار هنـری بسته به اینکه هنرمنـد چه تعریفـی از زیبـایی دارد، متفاوت و متنوع می شوند. پس ماهیت زیبایی به تبع هنر در زمان ما اهمیت ویژهای یافته است. در طبی تاریخ برای زیبایی تعاریف گوناگونی ارائه شده است. در این جُستار ابتدا تعریف فارابی از زیبایی محور مقايسه واقع شده، آنگاه تعريف افلاطون، ارسطو، فلوطين از متقدمان و تعريف هيوم، كانت، هگل، شلینگ و...از متأخران با آن مقایسه شده است. این مسئله که تعریف فارایی از زیبایی چه ویژگیهای اختصاصی نسبت به تعاریف مشهور دیگر دارد؟ پرسش اصلی این پژوهش است. آفاقی یا انفسی بودن زیبایی طبق تعریف فارابی و کاربردی بودن یا نبودن آن در دورهٔ معاصر، دو مسئله فرعی این پژوهش اند. طبق تعریف فارابی زیبایی یعنی تحقق وجود برتر و کمال نهایی در هر نوع و پدیدهای، اعم از طبیعی یا مصنوع. در این پژوهش نشان داده شده است که تعریف فارابی نسبت به تعاریف متقدمان و متأخران جامع تر و کامل تر است. تعریف فارابی شامل زیباییهای مجردات و امور معنوی هم می شود. در حالی که دیگر تعاریف فاقد این مزیتاند. طبق تعریف فارابی زیبایی امـری عینــی و آفـاقی است. تعریف فارابی درون مکتبی یا درون دینی نیست. همهٔ هنرمندان از هر دین و مکتبی می توانند آن را منا قرار دهند. تعریف فارایی برای همهٔ زمانها و مکانها بخصوص عصر ما کاربردی است.در صورتی که هنرمندان تعریف فارابی را مبنای آثار هنری خود قرار بدهند، می توانند حرفهای نیو و بدیعی در عرصه هنر جهانی داشته باشند.

كليدواژهها: تعريف زيبايي، زيبايي، فارابي، تعاريف مشهور زيبايي، تعاريف برجسته زيبايي.

^{*} عضو هيئت علمي دانشگاه تهران

Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University ۹۲۹۸: کد مقاله

هویت سلوکی فلسفه: مقایسهٔ افلاطون و سهروردی

منصوره رحماني *

احد فرامرز قراملكي**

چکیده.

تأثیر انگارهٔ هر فیلسوف از فلسفه در نظام فلسفی او، ضرورت مقایسهٔ انگاره ها را در فلسفهٔ تطبیقی نشان می دهد. از آنجا که یکی از مواضع شناخت انگارهٔ فیلسوف، تعریف وی از فلسفه است، رهیافت کشف انگارهٔ این دو فیلسوف، تحلیل مقایسه ای تعریف آنان از فلسفه است. هر دو فیلسوف، نگاه فرایندی به فلسفه دارند و آن را گذار از عالم کثرت به عالم وحدت می دانند. برای هر دو، ثمرهٔ این گذار مشاهدهٔ حقایق، در پرتو اشراق است. از نظر افلاطون، حیرت، درگیری وجودی با پرسش فلسفی و اشتیاق به حکمت، مراحل ابتدایی فرایند فلسفه اند که به تحلیل درون فیلسوف اختصاص دارند. تمرین مرگ، راهکار افلاطون برای گذار از محسوسات است، ولی سهروردی بدون پرداختن به تحلیل درون فیلسوف، این فرایند را با انسلاخ از دنیا می آغازد. غایت فلسفه، برای افلاطون تشبه به اله و همنشینی با او وجاودانگی است و در نگاه سهروردی، حکمت نهایت ندارد.

کلیدواژهها: افلاطون، تشبه به اله، تمرین مرگ، سلوک، سهروردی

^{*} دانش آموخته فلسفه و کلام

^{**} عضو هيئت علمي دانشگاه

Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University ۲۷۸۵: کد مقاله

منابع معرفت کلامی امامیهٔ نخستین (رویکردی متمایز به عقل و وحی، فطرت، ادراک حسی و شهود)

حسین نعیم آبادی * محمد تقی سبحانی **

چکیده

این مقاله به بررسی چهار منبع از منابع معرفت کلامی با رویکرد متمایزی از امامیهٔ نخستین در دوران حضور می پردازد. در این پژوهش به منظور دستیابی به مؤلفه های لازم برای یافتن یک پارادایم و الگوی مستقل فکری در میان امامیهٔ دوران حضور، که آنان را از متکلمان عصر خود و همچنین از اندیشمندان دوره های متأخر متمایز می کند، از روش تحلیل تاریخی بر مبنای منابع حدیثی، کلامی و تاریخی استفاده شد. به نظر می رسد که همهٔ امامیه به جز گروهی اندک از محدثان دربارهٔ منبع معرفتی اول یعنی عقل و ارتباط آن با وحی معتقد به نوعی حجیت توأمان بودند. امامیهٔ نخستین درعین اعتقاد به حجیت مستقل عقل، برخلاف معتزله حجیت عقل را انحصاری و بدون نیاز به وحی نمی دانستند. در مسئلهٔ فطرت، امامیهٔ نخستین معتقد بودند یکی از مهم ترین رسالت های پیامبران نه استدلال عقلانی کردن دربارهٔ توحید بلکه زنده کردن میثاق فطرت انسان ها بوده است. در بحث ادراک حسی، صائب بودن ادراک حسی به حقیقت به ویژه با توجه به تعالیم قرآن کریم امری مفروغ عنه بود. دست آخراینکه در مسئلهٔ شهود، امامیه درست در مقابل دو دیدگاه افراطی و تفریطی اهل سنت حدیث گرا و معتزلهٔ عقل گرا، به تبیین امامیه درست در مقابل دو دیدگاه افراطی و تفریطی اهل سنت حدیث گرا و معتزلهٔ عقل گرا، به تبیین رؤیت قلبی خداوند پرداختند.

كليدواژهها: منابع معرفت، عقل، وحي، فطرت، ادراك حسى، شهود.

^{*} دانشجوی د کتری شیعه شناسی دانشگاه ادیان

^{**} عضو هيئت علمي پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامي

Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University ۸۵۲۱: کد مقاله

مكان در پديدارشناسي اگزيستانسياليستي مرلوپونتي

محمد شکری *

چکیده

نظریهٔ مکان در پدیدارشناسی ادراک مرلوپونتی یکی از موضوعات جذاب و دلکش این فلسفه است. او برخلاف هوسرل که واقعیت متقن را در حوزهٔ آگاهی ناب یعنی ساحت مبرا از مفروضات طبیعی مانند زمان و مکان و ... جستجو می کند و موافق با ایدهٔ اساسی اگزیستانسیالیسم که بودن جسمانی در عالم یا واقع بودگی را عین طبیعت انسان می داند، بر این باور است که مکان فهمی صورت پیشین و شرط شناخت اعیان و رویدادهاست. او با تأمل در یافته های روان - تنی برخی روان شناسان معاصر سرانجام به این باور می گراید که تن ما به مثابه زمینه و افقی است که با آن و به اقتضای آن اعیان مختصات مکانی می یابند و از این رو نسبتی دو سویه میان سوژه و عالم برقرار است و به واسطهٔ همین نسبت و ایجاد تراز مکانی است که تجربه های ما جملگی نتیجه مکانی است که تجربه ما از عالم تعین می یابد. مرلوپونتی تأکید می کند که تجربه های ما جملگی نتیجه ایجاد ترازهای مکانی جدیدی است که یکی پس از دیگری شکل می گیرد و هر تجربه مسبوق و مصبوغ به تجربه های مکانی قبلی سوژه تن یافته است. یکی از نتایج چنین دیدگاهی آن است که سوژه فردی سوژهای است که موژه فردی سوژهای است تاریخی که لحظات آن را تجربه هایی تشکیل می دهند که در آن ترازهای مکانی متوالی را ایجاد کرده و تجربه در هر تراز مکانی، تراز مکانی کامل تری را سبب می شود.

كليدواژهها: ادراك مكاني، در عالم بودن، سوژه جسماني، مرلوپونتي، نقطه - افق، مكان زيسته.

^{*} عضو هيئت علمي دانشگاه آزاد اسلامي واحد تهران شمال

Research Journal of Islamic Philosophy an Theology of Shahid Beheshti University وكد مقاله :۲۷۱

خودادراکی کانتی و علم به وجود

اسماعيل سعادتي خمسه*

چکیده

خودادراکی یا ادراک نفسانی مهم ترین تعلیم کانت در استنتاج استعلایی سنجش خرد ناب و اصل اساسی معرفت شناسی وی است که ناشی از بنیادی ترین قسم مواجهه با وجود است. این اصطلاح در کتاب کانت با صفات محض و اصلی و استعلایی به کار رفته است. شارحان فلسفهٔ کانت این تعلیم را تأیید کوگیتوی دکارت، پاسخی به شکاکیت هیوم، انتساب تصورات به خود تفسیر کرده و برخی دیگر صرفاً شأن صوری و منطقی به آن داده اند. تعلیم خودادراکی، در اصل، درصد تبیین معقول وحدت اندیشه و اندیشنده است، که مبتنی بر علم حضوری به خود و مواجهه با وجود خارجی و غیرذهنی است. اما اصالت چنین مواجههای با سوبژکتیویسم کانتی سازگار نیست. کانت، علی الاصول، حتی نباید از وجود اسمی و عینی و خارجی سخن بگوید؛ در غیر این صورت کلامش متنافی الاجزا و ناسازگار خواهد بود که خودش مقرر کرده است.

^{*} عضو هيئت علمي دانشگاه محقق اردبيلي

AYENEH MA'REFAT

(Research Journal of Islamic Philosophy and Theology) No. 46/ Vol. 16/ Spring 2016

Proprietor

Shahid Beheshti University
Faculty of Theology and Religous Studies

Director

Mohammadmehdi Babapoor, PhD

Editor-in-chief

Mohammad Ali Sheykh, PhD

Executive Manager

Zakaria Baharnezhad, PhD

Advisory Panel

Seyyed Ali Akbar Afjei, PhD; Reza Akbarian, PhD; Mohammad Ebrahimi V., PhD; Ghorban Elmi, PhD; Mohsen Javadi, PhD; Hassan Saeidi, PhD; Manoochehr Sanei, PhD; Mohammad Ali Sheykh, PhD

Reviewers

Seyyed Ali Akbar Afjei, PhD; Mohammadmehdi Babapoor, PhD; Zakaria Baharnezhad, PhD; Mohammad Ebrahimi V., PhD; Golam hossein Emadzadeh, PhD; Ahmad Mesgary, PhD; Hossein Moghiseh, PhD; Hassan Saeidi, PhD; Misam sefidkhosh, PhD; Seyyed Mohammad Esmaeil Seyyed Hashemi, PhD; Hossein Valeh, PhD;

Translator

Mohammad Reza Anani Sarab, PhD

Executive Editor

Forough Kazemi

Typesetter

Maryam Mirzaie

Address

"Ayeneh Ma'refat" Office ,Faculty of Theology and Religous Studies, Shahid Beheshti University, Evin, Tehran

Postal Code 1983969411

www.sbu.ac.ir/maaref/ayenehmarefat E-Mail:ayenehmarefat@sbu.ac.ir

Tel.Fax:+98-21-22431785 **Tel:**+98-21-29905694

Print & Binding: Shahid Beheshti University Printing House

Note: The published articles are not the view points of the Quarterly.

Ayneh Ma'refat is available in following Web Sites in fulltext form

www.ISC.gov.ir www.SCJ.sbu.ac.ir

Printed in:1395

Research Journal of Islamic Philosophy and Theology of Shahid Beheshti University Spring 2016 No.46/

Delineation of Avicenna's and Suhravardi's Views on the Distinction between Existence and Quiddity

Hamid Hassani* - Reza Akbarian*

Abstract

Avicenna has based his philosophical system on the principle of distinction between existence and quiddity. However, this principle has been criticized by some other philosophers and thinkers in the Islamic world. It has been accepted by many scholars since past times that some of these critics such as Suhrawardi and Ibn Rushd, have misunderstood Avicennian view of this distinction. But, is there really such a misunderstanding? Our response to the question of misunderstanding is that, as for Ibn Rushd, yes he did, but, as for Suhrawardi, the answer is no, he did not. Because Ibn Rushd sees Avicenna as a commentator who had misinterpreted Aristotle. While Suhrawardi thinks differently. The analysis of Suhrawardi's 'iitibarat aqliyyah' (rational considerations) shows that, understanding the basic differences between Aristotle and Avicenna and basing himself on the new elements of 'anvar-I ilahiyyah' (metaphysical lights]) and 'idhafah ishraqiyyah' (illuminative relation) which are the philosophical explanations of the theorem of 'iijado-shey la min shey' (existentiating the thing not from something), makes him a different critic of Avicenna's philosophy. Avicenna himself in some cases has mentioned that he has never meant external distinction between existence and quiddity; what he had in mind is a metaphysical and not an external distinction. Suhrawardi was aware of this kind of distinction precisely. Indeed, Suhrawardi's criticism is about metaphysical distinction, not external distinction, though the structure of his specific objections is similar to those which Avicenna and Ibn Rush pose against external distinction. This may be the reason why some have formed the idea that Suhrawardi misunderstood Avicenna's distinction between existence and quiddity.

Key Terms: Avicenna, Suhrawardi, existence and quiddity, metaphysical distinction, ational considerations, existential causality, metaphysical lights.

hasaniph@gmail.com dr.reza.akbarian@gmail.com Acceptance date: 95/1/17

^{*} Tarbiat Modaress University

^{**} Tarbiat Modaress University Reception date: 94/6/26

Knowledge of God and Role of Reason in Sanai's System of Thought

Hassan Saeedi *- Samaneh Feizi **

Abstract

What is our relation to God and the transcendent reality of the world? Can we know Him? Or because it is impossible to imagine "the ocean in a drop" and "the sun in a particle", He is totally beyond any human delusion and preoccupations. It is a long-standing issue in the discussions of theological scholars; an issue which has attracted the attention of the researchers everywhere. Various approaches have emerged to deal with this issue; one of them is negative theology in contrast with positive theology. Based on negative theology, we cannot acquire knowledge of God, for our knowledge is absolutely finite, while He is infinite. Therefore, knowing Him is impossible. One of the most important thinkers who thinks negatively concerning the knowledge of God is Hakim Sanai (1080 to 1141) as a Persian famous poet and theosophist. Many grand mystics after Sanai have drawn on him and have acknowledged that they had been affected by him. The purpose of the present article is to explain the role of reason in acquiring knowledge of God based on negative theology, drawing on Sanai's ideas. To this end, the authors have adopted a descriptive-analytical method relying on library sources.

Key Terms: Sanai, negative theology, essence of God, reason, love

Reception date: 94/12/11 Acceptance date: 95/1/22

^{*} Associate Professor of Shahid Beheshti University h-Saeidi@sbu.ac.ir

^{**} Master of comparative mysticism, Shahid Beheshti University

A Comparative Study of Farabi's Definition of Beauty with Prominent Ancient and Modern Definitions

Hossein Hashemnezhad *

Abstract

Beauty is one of the attractions of human soul. It is also the fundamental and consolidating element of art. Depending on the definition of art by the artist, works of art can vary and take different forms. Throughout history, various definitions have been provided for art. The present article first provides Farabi's definition of beauty and then tries to compare it with those of Plato, Aristotle, Plotinus from the ancient times and Hume, Kant, Hegel and Hutcheson from the modern period. So the main question of this article is: What are distinctive features of Farabi's definition compared to other definitions? The extroversive and introversive nature of beauty in Farabi's definitions and applied its applied nature in the modern definitions or secondary issues discussed in the present article. According to Farabi's definition, beauty is exactness of supreme being and ultimate perfection of a kind irrespective of its being natural or fabricated. The study shows that Farabi's definition of beauty is more comprehensive and complete than other definitions. His definition is applicable to abstract and spiritual beings while the other definitions are devoid of this feature. His definition of beauty is objective, practical and not school-based. If artists take his definition as their starting point, they would be able to contribute to the world of art in an innovative way.

Key Terms: beauty, Farabi's definition of beauty, Farabi, ancient definitions of beauty, modern definitions of beauty.

* University of Tehran <u>hashemnezhad48@ut.ac.ir</u>

Reception date: 94/11/17 Acceptance date: 95/1/25

Philosophy as a Journey: Plato Compared with Sohravardi

Mansoreh Rahmani *- Ahad Framarz Gharamaleki**

Abstract

In comparative philosophy, the philosophers' conception of philosophy within their philosophical systems are compared. As one way to infer a philosopher's conception of philosophy is through his/her definition of philosophy, in this article, we compare the definitions of philosophy provided by Plato and Sohrevardi. Both philosophers consider philosophy as a process and consider it as a transition from multiple world to the world of oneness. For both, the outcome of this transition is observation through illumination. From Plato's point of view, the first stage of this process is wonder, love of wisdom, existential involvement with a philosophical problem, all of which are dedicated to the analysis of the philosopher's inside world. For Plato the transition from the multiple world is possible through practice of death while Sohrevardi starts this process with complete separation from universe without the analysis of the philosopher's inside world. Assimilation to God, being in company with God, and becoming eternal are the final goals of philosophy from Plato's point of view. For Sohrevardi wisdom has no limits.

Key Terms: assimilation to God, journey, Plato, practice of death, Sohrevardi.

Reception date: 94/10/22 Acceptance date: 94/12/25

^{*} Tehran University

ma.rahmani110@yahoo.com * Tehran University akhlagh-85@yahoo.com

Early Imamyyah Theological Knowledge Resources: A Distinctive Approach to Reason and Revelation, Nature, Perception and Intuition

Hossein Naeemabadi*- Mohammad Taghi sobhani **

Abstract

The present paper examines four of the theological knowledge sources with a distinct approach from that of the early Imamyyah theologians during the presence ara. To this end and to identify the necessary components of a paradigm and an independent model of thought among early Imamyyah theologians who distinguished themselves from their contemporary ones and also from the thinkers of the later eras, the study adopts a historical analysis based on narrative, theological, and historical sources. About the first source (intellect) and its relation to revelation, all of Imamyyah theologians, except for a small group of scholars, believed in joint authority. The early Imamyyah theologians also believed in the independent authority of intellect, but, unlike the Mu'tazila, not exclusively and without recourse to revelation. In relation to the issue of fitrah, the early Imamyyah theologians believed that one of the most important missions of the prophets was the awakening of human nature not rational argumentation about monotheism. As for the issue of perception, the sharp-sightedness of sense perceptions is not what theologians questioned. Finally, in contrast with the extreme views of tradition-oriented Sunnis and also intellect-oriented Mu'tazilites, they took the position of explaining the ultimate being through heart sight.

Key Terms: knowledge resources, reason, revelation, nature, perception, intuition.

Reception date: 94/8/10 Acceptance date: 94/11/25

^{*} University of Religions hnaeimabadi79@gmail.com

^{**} Research Institute of Islamic Sciences and culture sobhani.mt@gmail.com

Space in Merleau-Ponty's Existentialist Phenomenology

Mohammad Shokry*

Abstract

The notion of space is one of the most interesting and attractive topics in Merleau-Ponty's phenomenology of perception. Unlike Husserl who looks for certain facts in the field of pure consciousness, i.e., in the field devoid of natural assumptions such as time and place, but more like Heidegger's idea of Being- in- the- world as the essential state of human beings; Merleau-Ponty believes that cognition of space is an a priori condition for our knowledge of objects and events. In addition, through more reflection on the psycho-physiological findings in contemporary psychology, Merleau-Ponty argues that our body is the ground or horizon by which objects take spatial features, and therefore it is the source of a dual relation between the subject and the world. He reiterates the point that all of our experiences followed by creation of new spatial levels that formed successively, and that our experiences are the result of the formation of new spatial levels of embodiment subject. A significant result of this view is that the individual subject is a historical one whose moments are formed by successive experiences in which the body's spatial levels are aggregated to form a more complete special level compared with the previous ones.

Key Terms: being in the world, cognition of space, lived space, Merleau-Ponty, embodied subject, point-horizon.

Reception date: 94/9/16 Acceptance date: 95/1/22

^{*} Islamic Azad University, Northern Tehran Branch mohammadshokry44@gmail.com

Kantian Apperception and Knowledge of Existence

Ismail Saadati Khamseh*

Abstract

Apperception is the most important Kantian teaching and his major epistemological principle in transcendental deduction of the Critique of Pure Reason derived from the most fundamental form of Being's experience. This term has been used in Kant's work with pure, original, and transcendental attributes. Some commentators have interpreted this principle as confirmation of Cogito, as a replay to Hume's skepticism, as the attributability of representation to oneself, and some others have presented a logocenteric reading of that. Indeed, apperception is a reasonable account of unity of thinking and thinker, which is based on presential cognition and the experience of existence in concreto or nonconceptual being. But such an original experience is inconsistent with Kantian subjectivism. Kant, in principle, should not have spoken of predicative, concrete and external existence, otherwise his words would become incompatible with the limitations he has imposed upon himself.

Key Terms: apperception, presential cognition, existence, predicative existence.

* University of Mohaghegh Ardabili e.skhamseh@yahoo.com

Reception date: 94/2/29 Acceptance date: 94/12/18